

nede. Han udtalte sig saa stærkt, at han sagde, at han ikke kunde tænke sig, at man i Danmark kunde ordne en Virksomhed, der kan tjene den vanskelige Ungdom, der samles dér, paa en bedre Maade. Men han beklagede, at Udgifterne til Virksomheden er saa store. Det ærede Medlem nævnte, at det koster 2 600 Kr. for hver Elev, og dette er i Sandhed et meget stort Tal. Men det ærede Medlem maa se efter, hvorledes det staar til andetsteds med lignende Virksomheder og ikke særlig udpege Flakkebjerg. Jeg tror for Resten heller ikke, det ærede Medlem har tænkt derpaa. Disse Institutioner har jo i de forløbne Aar været overmaade kostbare. Nu er der nedsat en Kommission til at behandle disse Forhold, og vi kan være sikre paa, at man i de kommende Aar vil gaa i hvert Fald langt ned under, hvad vi har været oppe paa tidligere.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at han ikke fandt det rigtig passende, at en saadan Institution som Flakkebjerg kalder sig privat. Det ærede Medlem havde set, at der paa Indtægtssiden var anført 2 500 Kr. stammende fra private, og deraf kom det meste maaske endda fra Kommuner. Nu skal jeg dog oplyse det ærede Medlem om, at der ogsaa er andre Indtægter, som ikke direkte stammer fra Staten. Da Flakkebjerg Institut blev oprettet i 1836, tilvejebragtes der ad privat Vej en Kapital paa 20 000 Rdl., og dertil kom et Tilskud fra Kongen paa 30 000 Rdl. Derfor er den oprindelige Ejendom erhvervet. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at Landbruget derude i 1919—20 gav en Indtægt paa omtrent 8 000 Kr., og Haandværket, som bliver drevet derude, gav en Indtægt af 300 Kr., men i 1920—21 gav Landbruget en Indtægt af 19 700 Kr. og Haandværket en Indtægt af 10 000 Kr. Hertil kommer, at Instituttet ejer nogle Værdipapirer, der giver en Indtægt af 1 500 Kr. Disse Beløb skal dog føjes til de 2 500 Kr., som det ærede Medlem nævnte, og naar man saa ser paa Sagens Historie, vil det ærede Medlem dog vist indrømme, at der er nogen Grund til endnu at kalde Instituttet for privat. Fremdeles maa jeg give det ærede Medlem den Oplysning, at vi desværre herhjemme med Hensyn til offentlig Økonomi endnu ikke er kommet videre, end at selv de Institutioner, som næsten udelukkende virker i Kraft af Statstilskud, virker billigere, naar de er private, end naar de er officielle. Jeg tror derfor, det vil være en ret kostbar Historie selv i dette Tilfælde at bortkaste det private Forhold.

Det ærede Medlem spurgte, om Staten

har nogen Indflydelse paa, hvem der er Bestyrelse paa Flakkebjerg. Det har vi i høj Grad, idet Bestyrelsen beskikkes af Undervisningsministeriet efter Indstilling af Overinspektøren for Opdragelsesvæsenet. Det ærede Medlem nævnte endnu en Ting med Hensyn til Flakkebjerg og vist ogsaa Landerupgaard, nemlig en Udgift i kirkeligt Øjemed, og det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at nu da man har afløst Offer og Accidenser, skulde man dog vel ikke finde Udgifter af den Art paa Budgetterne. Det ærede Medlem glemmer, at Virksomheder som Flakkebjerg og Landerupgaard betjenes paa ejendommelig Maade i saa Henseende; f. Eks. maa Præsten, naar der er Tale om Konfirmationsforberedelse, i Regelen komme paa vedkommende Anstalt og udføre sin Gerning dér. De fra stammer disse Udgifter. Men jeg gentager overfor det ærede Medlem, at der jo nu er nedsat en Kommission, fra hvilken man sikkert kan vente yderligere Oplysning om, hvilke Veje man maa gaa for at indføre Bepærelser.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har spurgt mig om, hvad Ministeriet har foretaget sig i den senere Tid for at sikre de private Børnehjem en god Styrelse, og om man havde gjort noget for et virksomt Tilsyn; og det ærede Medlem nævnte, at der er forekommet et ulykkeligt Tilfælde, hvor en syg Mand var blevet ansat som Lærer paa et Børnehjem og i denne sin Egenskab havde forbrudt sig paa sædeligt Omraade mod Børnene paa Hjemmet. Noget saadant er jo en Ulykke, og det er rimeligt, at man spørger om, hvorvidt Administrationen tænker paa eller har foretaget Skridt, der maaske kunde hindre en Gentagelse. Jeg kan da oplyse det ærede Medlem om, at netop dette Tilfælde har haft til Følge, at Ministeriet har forlangt fremtidig at faa Besked om de Lærere, der ansættes ved Børnehjemmene, Besked om deres Uddannelse og Fortid. For Resten har det offentlige heller ikke noget Indseende med, hvilke Personer der ansættes ved de private Skoler, og jeg vilde ogsaa finde, at denne Frihed nødigt skulde beskæres for de almindelige Skolers Vedkommende; men jeg indrømmer, at naar Talen er om disse Børnehjem, og med den Erfaring, vi nu har, er det rimeligt, at Ministeriet søger for at skaffe sig Besked om, hvordan de personlige Forhold er hos dem, der ansættes.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen fremdrog atter i Aar Spørgsmaalet om de kommunale Børnehjem. Han fandt, det var et urimeligt — jeg tror endda, det ærede